

Taas lauletaan

Vuonna 2000 Perniö pääsi mukavasti Suomen kartalle. Ainakin Yle ja muutamat isot lehdet uutisoivat kuntamme kulttuurista näkyvästi. Raitilla bongattiin kuuluisia laulajia Heljä Angervosta Matti Salmiseen.

Hesari ennakoi jo loppukeväästä 2000, että perniöläislähtöinen Karita Mattila on innoittanut perniöläisiä laulukilpailun järjestämiseen. Kyseessä oli tietysti Vox Unica, jossa etsittiin nuoria lahjakkaita laulajia.

Perniön Vox Unicalla oli ohuehko yhteys Savonlinnassa samana kesänä järjestettyyn Timo Mustakallio -kilpailuun. Mustakallion voitti sopraano Helena Juntunen, ja kakkoseksi tuli baritoni Markus Nieminen. No, Juntusen myöhemmän menestyksenhän me tunnemme.

Se ohut säie oli toive, että molemmat Mustakallio-voittajat olisivat tulleet myös Perniöön. Helena Juntuselle loppukesän aika ei lopulta sopinut, mutta Markus Nieminen tuli ja voitti miesten sarjan.

Taas järjestettiin Timo Mustakallio -laulukilpailu. Tämä kilpailu tai oikeastaan paremmanlaatuinen konsertti oli ainakin minulle aikoihin ensimmäinen kunnan klassisen musiikin tilaisuus, johon yleisö voi täysin rinnoin osallistua.

Savonlinnasali rakennettiin Vanhan Kasinon yhteyteen vuonna 2002. Se koostuu pääosin puusta. Sali on sukua Lahden Sibeliustalolle. Kenkälaatikon muotoiset konserttitalot ovat sillä tavalla samaa puuta, että molemmissa on erinomainen luontainen akustiikka.

Savonlinnasaliin mahtuu 800 henkeä. Nyt salia ei tietenkään oltu myyty täyteen. Liput olivat numeroimattomia. Ystävälliset kansallispukuihin sonnustautuneet naiset ohjasivat porukkaa tottuneesti paikoilleen. Mitään ryysistä ei syntynyt. Näytti, että kaikki saivat sopuisasti toivomansa paikat.

Konsertin alussa vallitsee epätodellinen olo. Paljon vieraita ihmisiä istuu aika lähellä. Olemmeko Suomessa, yltyvän koronapandemian keskellä? Porukka huokailee.

Lopulta estradin ovi aukeaa, ja juontaja, paikallislehtiguru Jani Halme astuu sisään. Hän ohjaa lavalle kilpailun tuomarit. Ensin tulee oopperajohtaja Ville Matvejeff, sitten entinen oopperajohtaja Erkki Korhonen ja lopulta tyylikkäässä minihameessaan säteilevä Karita Mattila. Pienet ohjeet, parit sepustukset ja homma käyntiin.

Alkukilpailussa lauloi 16 nuorta uransa alkutaipaletta taapertavaa taiteilijaa. Säännöissä määrätään fiksusti, että osallistujalla saa olla korkeintaan kahden vuoden kokemus laulajan ammatissa.

Vedämme käsiohjelmaan viivoja ja raapustamme arvioita. Joillekin besserwissereille alkaa jo alkukilpailun aikana selvitä kärkipää. Loppukilpailuun valitaan puolet eli kahdeksan laulajaa.

Loppukilpailussa meno kiihtyy. Kappaleet vaikeutuvat. Laulajien ramppikuumeesta ei näy jälkeäkään. Tämä on monelle ensimmäinen kunnan esiintyminen isolle yleisölle pitkään aikaan, ja se pursuaa läpituokevana innostuksena.

Kilpailuissa, joissa lauletaan yhdessä yhteisessä sarjassa, naiset ovat enimmäkseen jyllänneet. Nyt maailmankirjat ovat sekaisin. Mustakallion voittaa tenori Johan Krogius, ja toiseksi tulee baritoni Jere Hölttä. Heidäthän mekin olisimme valinneet. Taitavia tuomareita!

Mustakallio ei tosiaankaan ollut pelkkä kilpailu vaan loistava konsertti! Kyllä se siitä.

pajen.fi